

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος 2^ο Τεύχος Αρ.10 - Μάιος 2009

«Ο ΘΡΩΝ»

Δόξα σοι ο Θεός

Ο Όσιος Εφραίμ της Νέας Μάκρης

Προς μια νέα 16 ετών

Η ωφέλεια της νοεράς προσευχής

Σκέψεις γύρω από την ευτυχία

Το χρέος των γονέων

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 2ον - Τεύχος 10ον

Μάιος 2009

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 99134050.

Επίτροποι:

Κώστας Χρυσοστόμου, Κυριάκος Μιχαήλ,
Νίκος Γιαγκου, Σάββας Κακουλλής, Νίκος
Σιαρρής, Δημήτριος Νετιάτης.

Φωτογραφικό Υλικό

Μιχαέλλα Πέτρου. Επίσης παίρνονται
φωτογραφίες και από το διαδύκτιο.

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, το
όποιο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου
περιοδικού

ΔΟΞΑ ΣΟΙ Ο ΘΕΟΣ

Του κ. Στέλιου Παπαντωνίου, Φιλόλογος

«Δόξα Σοι, ο Θεός», ψέλλιζαν κάποτε με στεγνά χείλη οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας, σαν τους τύχαιναν στη ζωή οι μεγάλες αναποδιές ή οι ανέλπιστες ευτυχίες.

Συνηθισμένοι στη φτώχεια, οπλισμένοι με την oligárkeia, πλούσιοι σε υπομονή κι εφευρετικότητα, με πενιχρά μέσα να προσφέρουν στην οικογένεια τους τα προς το ζην και τη χαρά, ανέβαζαν από τα έγκατα της πικραμένης ψυχής την ευχαριστία προς το Θεό, γιατί ήταν ζωντανοί, γιατί υπήρχαν πάντα χειρότερα κακά, γιατί ένιωθαν τη μεγάλη δύναμη του Κυρίου ολοζώντανη να τους περιζώνει.

Ταπεινοί στην καρδιά, ανέπεμπαν ελάχιστο θυμίαμα τη φράση «Δόξα Σοι, ο Θεός».

Όλοι ξέρουμε τις στερήσεις τους, τη σκληρή τους ζωή, τη δυστυχία που τους μαστίγωνε το κορμί και την ψυχή, κι όμως έμενε πάντα μια θέση αμόλυντη για την ευχαριστία προς το Θεό.

Ξέροντας πώς δεν ήρθαν στη γη για να χαρούν μόνο, μα και για να πάθουν, ασκούσαν στην ταπεινοφροσύνη και την ένδεια, κι ανέπεμπαν τη δοξολογία στον Ύψιστο με καρτερικότητα, με ανακούφιση, με κρυφή λαχτάρα.

Εμείς, σήμερα με την αδηφάγα απληστία μας, δρομείς στον ατέλειωτο δρόμο του κέρδους, της ανόδου στα αξιώματα, πίθοι των Δαναΐδων, δεν χορταίνουμε ούτε υλικά ούτε ψυχικά.

Έρμαια στη δίνη του εγωισμού μας, μόνο τον εαυτό μας συλλαμβάνουμε ως κέντρο του κόσμου, κι όλα τ' άλλα να περιδινούνται γύρω μας.

«Δόξα Σοι, ο Θεός». Ελάχιστες λέξεις, με άπειρη όμως μέσα τους δύναμη, που άπλωναν στις καρδιές των πιστών τη γαλήνη, μα και τις όπλιζαν με τη δύναμη, ώστε να συνεχίσουν την πορεία στο δύσκολο στρατί, και να τελέψουν το έργο τους εν ειρήνη.

Περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Αρ. 11 Μάιος – Αύγουστος 1984

Ο Όσιος Εφραίμ της Νέας Μάκρης

Ο Όσιος Εφραίμ, γεννήθηκε στις 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ του 1834 στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας, απο πολύτεκνους γονείς. Είχε 7 αδέρφια, και το βαπτιστικό του όνομα, ήταν Κωνσταντίνος Μορφης.

Σε ηλικία 14 χρονών, το 1398 με την προτροπή της μητέρας του, για να αποφύγει το παιδομάζωμα και να μην γίνει γενίτσαρος με την υποχρεωτική στράτευση από τους Τούρκους, κατέφυγε στο Μοναστήρι του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Όρος των Αμώμων της Αττικής, όπου και εκάρει μοναχός και μετά ιερέας. Το 1416 οι Τούρκοι εισβάλλουν και λεηλατούν την Αττική, και αναγκάζουν τον Δούκα των Αθηνών να δηλώσει υποταγή στον Σουλτάνο, ενώ το 1424 οι εισβάλλουν βιαίως και στην Μονή Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, και σφάζουν όλους τους Πατέρες της Μονής

Ο Άγιος που απουσίαζε εκείνη την ώρα, διότι βρίσκονταν στην σπηλιά του πάνω στο βουνό όπου έκαμνε την προσευχή του, μόλις επέστρεψε, αντίκρισε μπροστά του τα άψυχα σώματα των Πατέρων του Μοναστηριού, και αμέσως, θρηνώντας και κλαίγοντας γοερώς επιμελήθηκε την ταφή τους.

Τον επόμενο χρόνο, την 14η Σεπτεμβρίου του 1425 ξαναήρθαν οι βάρβαροι στο Μοναστήρι και βρήκαν τον Άγιο. Τον συλλαμβάνουν και τον βασανίζουν επι 8 1/2 μήνες!! με πολύ μεγάλη manía και βαρβαρότητα όπως βασάνισαν κάποτε τον Άγιο Γεώργιο, Δημήτριο, τις Αγίες Αικατερίνη, Βαρβάρα και τόσους άλλους! Στο τέλος τον κρεμούν ανάποδα από μια παλιά μουριά που βρίσκονταν στο περίβολο του Μοναστηριού, και τον τρυπούν με ένα μεγάλο αναμμένο ξύλο στην κοιλιά, στην περιοχή του αφαλού. Αμέσως μετά τον καρφώνουν πάνω στο δέντρο χρησιμοποιώντας κάτι πολύ μεγάλα, σουβλερά γύφτικα καρφιά.

Ο Άγιος που ακόμα καίγονταν, συνέχισε να προσεύχεται..και τελείωσε με αυτόν τον τρόπο μαρτυρικά την ζωή του στις 5 Μαΐου του 1426 σε ηλικία μόλις 42 ετών! Το ιστορικό της ζωής και του Μαρτυρίου του, έχει πολλά κοινά με το ιστορικό των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, διότι αποκαλύφτηκε με ενύπνια και οράματα που επιβεβαιώνονταν με την ανακάλυψη των υποδεικνυομένων, όπως και στους Αγίους της Μυτιλήνης! Είναι δε πολύ θαυματουργός, και πολλοί από τους ευεργετηθέντες μαρτυρούν ότι τον έχουν δει μαζί και με τον Άγιο Ραφαήλ, πολλές φορές.

Παιδί μου... τις συμβουλές που σου δίνω θα τις έχεις ως φάρο σε ολόκληρη τη ζωή σου. Αυτά τα πατρικά λόγια θα σε οδηγήσουν και θα σε φέρουν σαν έναν ούριο και ευνοϊκό άνεμο κοντά στο αιώνιο και ευτυχισμένο λιμάνι της λατρευτής σου αγάπης. Η ψυχή σου ας πλέει ήσυχα πάνω στα γαλήνια νερά για να μπορέσει να φθάσει στο τέρμα της. Για να μπορέσεις να φθάσεις όμως στο τέρμα αυτό της ευτυχίας, χρειάζεται πολύς αγώνας και πάλη κατά των παθών.

Αγώνας σ' ολόκληρη τη ζωή της πικρής εξορίας, διότι σε αυτήν τη ζωή βρισκόμαστε ξένοι και περιπλανώμενοι διαβάτες, ζητώντας παντού καταφυγή. Την καταφυγή και την τέλεια ανάπαυση θα τη συναντήσουμε μόνο κοντά στην αιώνια πατρίδα μας και εκεί θα ζούμε με ασφάλεια πραγματική. Εκεί θα απολαύσουμε της νίκης το αμάραντο και ολόλευκο στεφάνι των κόπων μας.

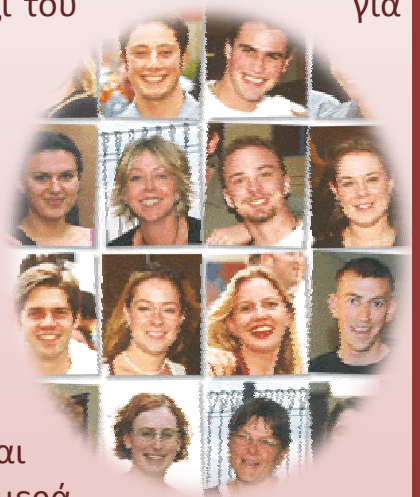
Εκεί θα ζούμε σε ατέλειωτη χαρά. Εκεί θα δούμε πραγματοποιημένα τα φανταστικά μας σχέδια και οι λεπτοί ευγενικοί πόθοι μας θα λάβουν τέρμα στη ζωή μας. Εκεί θα απολαύσουμε το λευκό μάννα που τόσο ποθούμε. Θ' απολαύσουμε τη φλογερή αγάπη... που τόσο άναβε και κατέτρωγε την πήλινη καρδιά μας... Εκεί θ' απολαύσουμε τον στοργικό σύζυγο της ψυχής μας που τόσο ποθεί να ενωθεί μαζί του για να μείνει για πάντα δική του.

Παιδί μου, την καρδιά σου, πάντα ας την γεμίζει η ουράνια αγάπη και ας πλημμυρίζει μόνο με υψηλούς και Θεϊκούς πόθους για να αισθάνεσαι τον εαυτό σου πάντα ν' απολαμβάνει τους θείους ψιθυρισμούς που θα σου ψιθυρίζει γλυκά ο λατρευτός σου Νυμφίος. Χαίρεται να συζητάει μαζί σου όταν έχεις την καρδιά θρόνο Του. Την καρδιά σου πρέπει να τη διατηρείς διαρκώς σαν ένα άγιο και λευκό αρτοφόριο που κρατώντας πάντα με φόβο θα κινείσαι και μαζί με σένα θα κινείται αόρατη δύναμη που θα εξαφανίζει τους φόβους και τα τρομερά σκοτάδια τους που ξεπηδούν γύρω μας.

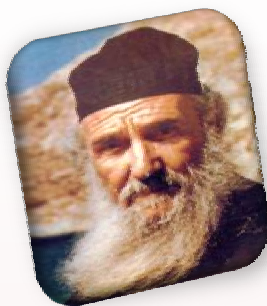
Η μικρή και αδύνατη καρδιά σου ας ανάβει και ας καίει μόνο για τη μεγάλη και άπειρη αγάπη που τόσο έπαθε και έγινε θύμα δικό μας για να μας κάνει παιδιά της. Συνάμα όμως και συγκληρονόμο της για να συμμετέχουμε και εμείς στην ατελείωτη δόξα της.

Έγινε ζωντανό θύμα για να μπορέσουμε και εμείς να γίνουμε θύμα του πεσόντος εαυτού μας και να αρχίσουμε πάλι κατ' απάνω μας για να λευκανθούμε σαν το λευκό χιόνι ή σαν το καθαρό και φλογισμένο χρυσάφι. Γι' αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή, προσευχή, μελέτη, ταπείνωση, υπακοή, για να φθάσουμε ψηλά στο ατέλειωτο άπειρο που θα φέρει μαζί του τη δόξα σου.

Παιδί μου, θέλω να γίνεις μια μικρή και αγνή νυφούλα που να ευαρεστείται ο μοναδικός Νυμφίος σου να επισκέπτεται το μικρό θάλαμο της καρδιάς σου για να χορηγεί πλούσια τα

Θεϊκά και ατελείωτα δώρα Του. Καθάριζε την συνεχώς, αν θέλεις, για να έχεις περισσότερες επισκέψεις και να γίνεις μια ψυχή μ' αυτόν τον Βασιλέα που η Βασιλεία του ουκ έσται τέλος.

Αγάπησέ Τον για να σε αγαπήσει με την ίδια αγάπη που αγάπησε τόσες χιλιάδες μάρτυρες που έχυσαν το άγιο και αθώο αίμα τους γι' αυτόν που πρωτύτερα κρεμάστηκε και εξευτελίστηκε και έχυσε και την τελευταία ρανίδα για να μας μάθει και εμάς να έχουμε και να καλλιεργήσουμε την αγία ταπείνωση.

Ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής

Από το βιβλίο «Ο γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής. Μια σύγχρονη μορφή της Πάτμου»

*" Έσα δέματα της ιδίστεως και της πατρίδος να
είδτε αμετακίνητοι και αυστηροί "*
γέροντας Παΐσιος

Η ΩΦΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΝΟΕΡΑΣ ΠΡΟΕΣΕΥΧΗΣ

«Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλόν»

Επέρασαν χρόνια πολλά και από την απροσεξία του νοός μου η ψυχή μου εγέμισε από αμαρτωλές συγκαταθέσεις πονηρών λογισμών, από φαντασίες, προλήψεις και πολλές άλλες επιθυμίες. Ο νους που είναι το φως της ψυχής εσκοτίσθη και η εικόνα της ψυχής μου εμολύνθη **«ει ουν τοι φως το εν σοι σκότος εστί, το σκότος πόσον;»** (Ματθ. στ' 23).

Η άβυσσος της ψυχής τώρα δεν ελέγχεται εύκολα. Οι αναθυμιάσεις και η δυσωδία που εξέρχεται εξ' αυτής προκαλούν θλίψιν, ακηδیان και πνευματικήν αναιμία. Δια της ευχής όμως αρχίζει η αντίστροφος μέτρησις. Ο ιός της κακίας αποδιώκεται, οι συγκαταθέσεις περιορίζονται και το φως του νοός χαροποιεί τη ψυχή και ελέγχονται όλες οι κινήσεις αυτής.

Όταν λειτουργή η ευχή διακόπτεται κάθε πονηρός λογισμός και καταπαύει ο ψυχόλεθρος μετεωρισμός που διασκορπίζει εις τους δρόμους τον θησαυρόν τη ψυχής. Τότε η ψυχή μνημονεύει το γλυκύτατον του Κυρίου Όνομα. Τούτο γίνεται δια την ψυχήν πηγή πάσης χαράς και ευχαριστίας και δοξολογίας και αναβρύει θεία νοήματα τα οποία καθαρίζουν την συνείδησιν. Γίνεται επομένως η ευχή το μοναδικόν της ψυχής ίαμα και δύναται η ψυχή να **«αιχμαλωτίζη παν νόημα εις υπακοήν του Χριστού»** (Β' Κορ. Ι' 6).

Πόσον αδικούμε την ψυχήν μας όταν αδιαφορούμε δια την λειτουργίαν της ευχής! Αφού η ευχή είναι ο μεγαλύτερος πλούτος της ψυχής, διατί η ψυχή να ευρίσκεται εις αυτήν την πνευματικήν πτωχείαν; Διατί να γίνεται καταγώγιον των πονηρών λογισμών; Διατί να αισθάνεται θλίψιν και πόνον και ταραχήν και ακηδίαν, αφού είναι εικόνα του Επουρανίου Βασιλέως; Διατί να κρύπτεται εντός αυτής ο πονηρός διάβολος και να κινή όλα τα νοήματα και τις δυνάμεις αυτής;

Η ωραιότητα της ψυχής εξαρτάται από την καθαρότητα αυτής, «πάσα η δόξα της θυγατρὸς του βασιλέως ἔσωθεν» (Ψαλ. 44,14). Η ευχή είναι ο καλύτερος φύλακας του οίκου της ψυχής και ο ασφαλέστερος χορηγός των θείων χαρισμάτων αυτής. Το γλυκύτατον του Κυρίου όνομα είναι η αρχή κάθε χάριματος και κάθε ευλογίας. **Ο Κύριος είναι «η οδός και η αλήθεια και η ζωή (Ιωαν ιδ.'6) και «ο άρτος ο εκ του ουρανού καταβάς» (Ιωαν. στ' 58).**

Είναι δυνατόν η ψυχή που ακολουθεί πιστά τον Κύριον να εκτραπή εκ της ευθείας οδού και να ευρεθή εις τα σκοτεινά και δαιδαλώδη της αμαρτίας καταγωγή; Και πως είναι δυνατόν αυτός που γεύεται τον ουράνιον άρτον να μην αποστρέφεται τα ηδονικά διανοήματα και παρασκευάσματα;

Διατί λοιπόν ψυχή μου αμελείς δια το ωφελιμώτατον τούτο έργον; Διατί αδιαφορείς δι' αυτόν τον ουράνιον πλούτον; Διατί δεν μεριμνάς δια την σωτηρίαν σου;

Δεν γνωρίζω εάν υπάρχει καλύτερος τρόπος να αισθανθή κανείς την αιωνιότητα από την νοερά προσευχή. Δι' αυτής ο νους απλώνεται παντού και η καρδιά γεύεται αισθητά τις καταστάσεις εις τις οποίες αναβιβάζεται δια του νοός. Δι' αυτής γίνεται θεωρός πολλών θεωρημάτων και σιωπηλά και με πολλή ταπείνωση παρακολουθεί ότι ο Θεός αποστέλλει εις την ψυχήν κατά την καθαρότητα αυτής. Δι' αυτής η ψυχή αισθάνεται την παρουσία του Θεού, ζη εν Θεώ και απολαμβάνει τις δωρεές της αισθήσεως αυτής.

Άρα η λειτουργία της ευχής, **Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με**, καλύπτει τα πάντα, και όταν αυτή λειτουργεί εις την καρδίαν, η ψυχή δεν έχει καμιάν άλλην ανάγκην, διότι ζη εν Θεώ και αναπαύεται εις την θεωρίαν αυτού.

Η γνησιότης των του νοός αναβάσεων προσυπογράφεται από την πηγή των δακρύων.

<http://www.impantokratoros.gr/>

"Ο Θάνατος και η θύμηση της κόλασης είναι σαν ένα πικρό βοτάνι που συνεχώς δίνεται στην ψυχή μας και καθαρίζει κάθε λογής κακία και πονηρία".

ΟΛΟΙ ΑΜΑΡΑΝΩΜΑΙ

Όλοι αμαρτάνουμε, όλοι παραβαίνουμε τις εντολές του Χρίστου και τους κανόνες της Αγίας Εκκλησίας, ωστόσο, κάποιοι ομολογούν ότι είναι αμαρτωλοί και μετανοούν για τα ανομήματά τους, αντιθέτως άλλοι απορρίπτουν τους ιερούς κανόνες ισχυριζόμενοι ότι είναι ξεπερασμένοι και όχι πλέον απαραίτητοι• ωσάν να είμαστε πνευματικότεροι από εκείνους πού μας παρέδωσαν τους εκκλησιαστικούς κανόνες, τους οποίους ο ίδιος ο Κύριος τους έδωσε στους Αποστόλους Του και στους Ιεράρχες. Ενώπιον μας εκτείνονται δυο μονοπάτια: το μονοπάτι του σοφού ληστή και το μονοπάτι του ληστή πού αποβλήθηκε στην κόλαση υπό το βάρος της βλασφημίας του.

Άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς
Αρχιεπίσκοπος Σανκάνς και Σαν Φρανσίσκο

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

Όρος «ευτυχία» δεν υπάρχει στην αγία Γραφή! Στην Κ.Δ. δεν άπαντα ούτε μία φορά. Γιατί «τύχη» δεν υπάρχει. Ούτε αγαθή, ούτε κακή. Επομένως οι χριστιανοί δεν είναι σωστό να μιλάνε για «ευτυχία» και «δυστυχία».

Η ευτυχία, όπως την βλέπουν οι άνθρωποι, είναι μια ψεύτικη, λάθος αντίληψη. Θεωρούμε συνήθως ευτυχία την υγεία, την μακροβιότητα, την οικονομική άνεση, την γαλήνη, την καλή οικογενειακή κατάσταση, την ειρήνη στον κόσμο. Όλα αυτά, όμως, δεν είναι πάντοτε αντικειμενικά καλά για τον άνθρωπο. Δεν του είναι ωφέλιμα και συμφέροντα.

Μερικές φορές, τον συμφέρει τον άνθρωπο, να μην έχει υγεία, να έχει οικονομικά προβλήματα, να μην τον αποδέχεται και να τον απορρίπτει η κοινωνία, να έχει πόνο και πένθος...

Ή τάχα ευτυχία είναι στην πραγματικότητα μια ουτοπία.

Ή ζωή μας στην γη είναι σύνθεση αντιθέσεων.

Ζούμε την εξορία, από τον Παράδεισο, στην γη.

Ή μακαριότητα, η ευτυχία, είναι κάτι, πού θα το απολαύσουμε μόνο στην αιώνια ζωή.

Εδώ χαρά και λύπη, πόνος και αγαλλίαση, πάνε ανάκατα, συνυπάρχουν συμπορεύονται. Ευτυχία χωρίς Χριστό ΔΕΝ γίνεται. Η μόνη αληθινή ευτυχία είναι η εν ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗ.

Πατριάρχου Βαρθολομαίου

"Η σάρκα είναι ένας αχάριστος και δόλιος φίλος, και όσο την περιποιείται κανείς, τόσο περισσότερο αυτή βλάπτει."

Αγ. Ιωάννης ο Συναΐτης

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Γράφει Ένας μεγάλος Γερμανός παιδιαγωγός ο P. Lippert (+1936):

Τό πιο δύσκολο μέ τά παιδιά ΔΕΝ είναι ή διατροφή τους, ή μόρφωσή τους καί ή κοινωνική ιτάστασή τους ΑΛΛΑ ή καλή άνατροφή τους.

Πώς όμως θά γίνει;

Χρειάζεται δουλειά· φροντίδα· στοργή· παράδειγμα.

Πώς νά γίνει όταν οί άνδρες άσχολοῦνται πιο πολύ μέ τά σκυλιά τους, παρά μέ τά παιδιά τους;

Ή, έστω, μέ τό αὐτοκίνητό τους· ή μέ κάτι άλλο, πού τούς «γεμίζει»;

Ιδί, όταν εἶναι μικρό, δέν ξέρει, οὔτε τί εἶναι καλό, οὔτε τί εἶναι κακό.

Γι' αὐτό ὁ Θεός ἔχει ἀπό τούς γονεῖς ἀξίωση, νά προφυλάσσουν τά ἀθῶα καί ἀπονήρευτα μικρά τους ἀπό τό κακό.

Καί, μεγαλώνοντας, νά τά βοηθοῦν νά ξεχωρίζουν μόνα τους τό καλό ἀπό τό κακό.

+ ὁ Ν.Ι

«Λυχνία» Απρίλιος 201

«Οι πηγές των δροσερών
νερών δεν κάνουν τους κήπους
τόσο αυθηρούς, όσοι οι πηγές
των δακρύων, οι οποίες
ποτίζουν το φυτό της
προσευχής»

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

«Αυτός που δεν έχει πίστη, και
όμως κάνει ίσως μερικά καλά,
μοιάζει με εκείνον που βγάζει
νερό και χύνει σε ένα τρύπιο
πιθάρι»

Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

3	Μαΐου	Κυριακή	+ Των Μυροφόρων, Ξένιας, Τιμοθέου και Μαύρας, Πέτρου Άργους, Άχμετ
10	Μαΐου	Κυριακή	+ Σίμωνος του ζηλώτου, Ησυχίου, Λαυρεντίου.
17	Μαΐου	Κυριακή	+ Της Σαμαρείτιδος, Ανδρονίκου και Ιουνίας απ.
21	Μαΐου	Πέμπτη	+ Κωνσταντίνου και Ελένης των βασιλέων και ισαποστόλων
24	Μαΐου	Κυριακή	+ Του Τυφλού, Σιμεών οσ, Μελετίου
31	Μαΐου	Κυριακή	+ Των Αγίων 318 Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου

Οι Εσπερινοί του Σαββάτου για το Μήνα Μάιο θα αρχίζουν η ώρα 5:30μ.μ και την Κυριακή ο Όρθρος θα αρχίζει η ώρα 6:30π.μ τα Απόδειπνα θα αρχίζουν η ώρα 7μ.μ